

Saaledes kunde der være forskellige Smaaændringer at gøre, men i sin Helhed mener jeg, at Forslaget maa kunne gaa nogenlunde uforandret gennem Tinget. En saadan Lov vil i alle Maader være et Fremskridt. Jeg vil understrege, at den vil være et Fremskridt ikke blot paa det aandelige Omraade, Kirke- og Skolelivet, men ogsaa paa det økonomiske Omraade, idet Loven vil medføre en Dygtiggørelse af Grønlænderne i al Almindelighed. Vi vide jo, at den almindelige Stigning af Oplysning ogsaa forøger Menneskenes Evne til at klare sig i de økonomiske Forhold. Den Omstændighed, at Grønlænderne, som det paatænkes, lære noget Dansk, vil f. Eks. forøge deres Evne til at handle og forhandle med Handelsfolkene, og der er neppe Tvivl om, at det ogsaa vil forøge deres Evne til at finde paa bedre Fangstredskaber og til i det hele taget at udvikle deres Ernæringsliv.

Det er derfor neppe for stort et Offer, der her skal bringes. Det kan ikke med Bestemthed siges, hvor stort Tilskud der behøves for at føre Loven ud i Livet, da det noget beror paa, hvor meget af Arbejdet deroppe Grønlænderne selv kunne udføre, men jeg antager, at en Snes Tusind Kroner eller saa vil være tilstrækkeligt, og det er i Virkeligheden en Smaa-ting, naar vi hense til de Forpligtelser, vi have overfor Grønlænderne, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) meget rigtigt fremhævede forleden. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget paa det bedste til det høje Ting.

Patursson: Jeg vil udtale mig i Tilslutning til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre). Jeg er meget glad ved dette Lovforslags Fremkomst. Det vil utvivlsomt komme til at udøve en meget velgørende Indflydelse paa Kirke- og Skolevæsenet oppe i Grønland.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er dette udarbejdet med al mulig Hensyntagen til de stedlige Forhold. Der er konfereret med Autoriteterne oppe i Grønland, og derved er man efter min Mening kommen til saa sundt et Grundlag for den hele Ordning, som under de nuværende Forhold vel kan tænkes mulig. Forslaget vil utvivlsomt lægge Grunden til, at en helt anden kulturel Udvikling kan finde Sted oppe i Grønland end den, der for Øjeblikket hersker der, og af denne Grund er jeg kommen til at tænke paa, at de Forhandlinger, der have fundet Sted angaaende dette Forslag, med

Tiden muligvis kunde finde Sted paa en lidt anden Maade, end nu sket er og nu har været nødvendig. Man kan nemlig nok sige, eftersom det fremgaar af Bemærkningerne, at Grønlænderne have været adspurgte ved dette Lovforslags Udarbejdelse, men paa den anden Side maa man dog indrømme, at den grønlandske Befolkning som saadan ikke har været adspurgt. Jeg kan ikke betragte de Udtalelser og de Forslag, der stilles fra de grønlandske Embedsmænds og den grønlandske Administrations Side, som Udtalelser fra den grønlandske Befolkning selv. Jeg forventer da, at dette Forslag maa give Stødet til, at der om ikke alt for lang Tid gives Grønlænderne et Organ, hvorigennem de kunne udtale deres Meninger overfor os, enten naar Rigsdag og Regering agte at fremsætte Forslag om Grønland, eller saaledes, at Grønlænderne selv kunde tage Initiativ til, at der gøres noget for dem.

I den Henseende er jeg altsaa fuldt tilfreds med Forslaget, og jeg er ogsaa fuldt ud tilfreds med Forslagets Enkelt-heder. Jeg skal dog berøre det, som den sidste ærede Taler berørte, nemlig Forholdet med Provsten. Jeg mener ligesom den sidste ærede Taler, at det vil være heldigt, at den Mand, der bliver ansat som Provst deroppe, udrustes med saa stor en Myndighed som vel muligt. Det vil bevirke, at den i Forvejen langsomme Administration deroppe, i gejstlig Henseende ikke bliver saa langsom, som den maa blive, hvis Sjællands Biskop i alle Ting, som egentlig henhøre under ham, ogsaa praktisk skal gribe ind. Jeg haaber, der maa blive givet denne Embedsmand, som skal være deroppe som Provst, saa stor Myndighed, at han kun i sjældneste Tilfælde behøver at henvende sig til Biskoppen over Sjælland. Thi det er vel ikke tænkeligt — jeg vil sige, det er umuligt, — at Sjællands Biskop skal faa Tid til at rejse op til Grønland og selv varetage de under Biskoppen sorterende Forretninger. Jeg anser det altsaa ikke for meget rimeligt at bestemme, at han skal have saa særdeles meget at gøre deroppe. Jeg kan angaaende dette Forhold tale en lille Smule af Erfaring. Færingerne have jo ogsaa Sjællands Biskop til øverste Gejstlig, men i 350 Aar omtrent have Færingerne ikke set nogen Biskop hos sig. I Katolicismens Dage havde vi i lige saa langt Aaremaal en Biskop oppe paa Færøerne, men nu er der gaaet 350 Aar, siden vi saa en Biskop der. Det er ikke frit for, at Færingerne begynde at længes efter